

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11CoCsp/36/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123384872
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočičková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2025:6123384872.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Kočičkovej a sudcov JUDr. Renáty Deákovovej a JUDr. Michala Tagaja ako členov senátu, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Prievozska 2, 821 09 Bratislava - Ružinov, IČO: 35 724 803, zastúpeného Remedium Legal, s. r. o., Prievozska 2, 821 09 Bratislava – Ružinov, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: A. B., nar. XX. XX. XXXX, C. XXX/XX, XXX XX D., o zaplatenie istiny 543,93 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 11Csp/55/2024-160 zo dňa 23. septembra 2024, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom Okresný súd Lučenec (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) žalobu v celom rozsahu zamietol (výrok I.). O trovách konania rozhodol okresný súd podľa ust. § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z., Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) tak, že žalovanej právo na náhradu trov konania nepriznáva (výrok II.).

1.1 V odôvodnení predmetného rozsudku okresný súd uviedol, že žalobca sa návrhom doručeným Okresnému súdu Banská Bystrica ako kauzálnu príslušnému súdu v tzv. upomínacom konaní podľa § 1 ods. 2 zákona č. 307/2016 Z. z. domáhal vydania platobného rozkazu, v ktorom by bola žalovanej uložená povinnosť uhradiť žalobcovi sumu vo výške 543,93 Eur spolu s príslušenstvom titulom nesplatenia poskytnutého úveru. V návrhu na vydanie platobného rozkazu žalobca uviedol, že právny predchodca postupcu (OTP Banka Slovensko, a. s.) uzatvoril so žalovanou dňa 08.07.2015 Zmluvu o spotrebiteľskom OTP expres úvere č. 0548 4021 15SU (ďalej aj „Zmluva“ alebo „predmetná zmluva“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky v znení ich dodatkov. Na základe predmetnej zmluvy právny predchodca postupcu poskytol žalovanej úver vo výške 8.086,- Eur s výškou úrokovej sadzby 10,67 % p. a., RPMN 11,21 %, s výškou mesačnej splátky 137,06 Eur vždy k 8. dňu v kalendárnom mesiaci, s celkovým počtom splátok 84, so splatnosťou prvej splátky 08.08.2015 a so splatnosťou poslednej splátky 08.07.2022. Žalovaná napriek opakovaným výzvam právneho predchodcu postupcu neplnila splátky úveru v stanovených termínoch splatnosti, čím porušila svoju povinnosť vyplývajúcu zo Zmluvy. S ohľadom na skutočnosť, že žalovaná sa dostala do omeškania so splácaním úveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, pričom bola súčasne upozornená v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, právny predchodca postupcu vyhlásil podaním zo dňa 05.08.2021 mimoriadnu splatnosť úveru, pričom vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia sumu vo výške 1.634,42 Eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 1.343,93 Eur, z riadneho úroku vo výške 272,62 Eur, z úroku z omeškania vo výške 17,87 Eur a z poplatku vo výške 0,- Eur v súlade s prílohou ku zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaná po postúpení pohľadávky do podania žaloby vykonala nasledujúce úhrady: platba vo výške

200,- Eur dňa 08.03.2023, platba vo výške 200,- Eur dňa 30.03.2023, platba vo výške 200,- Eur dňa 12.06.2023, platba vo výške 200,- Eur dňa 06.07.2023. Žalovaná suma predstavuje sumu vo výške 834,42 Eur, pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 543,93 Eur, z neuhradeného riadneho úroku vo výške 272,62 Eur a z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 17,87 Eur. Na preukázanie svojich tvrdení predložil žalobca súdu: Zmluvu o spotrebiteľskom OTP EXPRES úvere, Všeobecné obchodné podmienky, výpis z úverového účtu žalovanej, výzvu na zaplatenie dlžnej čiastky úveru zo dňa 14.07.2021, Vyhlásenie úveru za predčasne splatný zo dňa 05.08.2021 s doručenkou, Oznamenie o postúpení pohľadávky zo dňa 13.12.2022, Pokus o zmier zo dňa 17.07.2023, Zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 05.12.2022 s prílohou.

1.2 Okresný súd Lučenec v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku ďalej uviedol, že na základe návrhu žalobcu a predložených listinných dôkazov vydal dňa 08.12.2023 Okresný súd Banská Bystrica platobný rozkaz sp. zn. 8Up/1368/2023, ktorý sa nepodarilo riadne doručiť žalovanej, preto Okresný súd Banská Bystrica postúpil vec Okresnému súdu Lučenec ako súdu vecne a miestne príslušnému na prejednanie veci podľa § 13 v spojení s § 14 zákona č. 160/2015 Z. z., Civilného sporového poriadku (ďalej v texte len „CSP“).

1.3 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku odcitoval ust. § 497 zákona č. 513/1991 Zb., Obchodného zákonníka (ďalej v texte len „Obchodný zákonník“), ust. § 524 zákona č. 40/1964 Zb., Občianskeho zákonníka (ďalej v texte len „Občiansky zákonník“), ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách (ďalej v texte len „Zákon o bankách“) a uviedol, že zmluva o spotrebiteľskom úvere, z ktorej žalobca vyvodzuje svoj nárok, je zmluvou spotrebiteľskou, nakoľko z obsahu zmluvy vyplýva, že pôvodný veriteľ pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojho podnikania a žalovaná uzavrela zmluvu ako fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, ani v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, a teda ide o spotrebiteľský úver, ktorý spĺňa definíciu veriteľa a spotrebiteľa v zmysle ust. § 2 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z. z.. Predmetná zmluva je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z., preto úver na jej základe žalovanej poskytnutý je potrebné považovať za spotrebiteľský úver. Z uvedeného podľa okresného súdu vyplýva, že vzhľadom na spotrebiteľský charakter zmluvy je v danom prípade potrebné aplikovať nielen ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z., ale aj ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách a ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, tak ako to vyplýva z ust. § 52 ods. 2, prvej vety Občianskeho zákonníka. Vzťah medzi žalobcom a žalovanou vznikol z bankového úveru, ktorý je regulovaný špeciálnou právnou úpravou, a to Zákonom o bankách, ktorý je vo vzťahu k Občianskemu zákonníku predpisom s charakterom lex specialis. Keďže k postúpeniu pohľadávky došlo medzi bankou a nebankovým subjektom, okrem všeobecnej právnej úpravy postúpenia pohľadávky podľa Občianskeho zákonníka (§ 524 a nasl.) je potrebné zohľadniť aj túto špeciálnu právnú úpravu týkajúcu sa postúpenia pohľadávky, zakotvenú v ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Toto ustanovenie totiž sprisňuje zákonné predpoklady postúpenia bankovej pohľadávky z dôvodu, že postúpením pohľadávky iným ako bankovým subjektom už nad pohľadávkou nie je vždy zachovaná kontinuita dôležitého dohľadu Národnej banky Slovenska v priebehu trvania úverového vzťahu.

1.4 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku ďalej uviedol, že v sporoch s ochranou slabšej strany súd skúma vecnú legitimitáciu aj z úradnej povinnosti, pričom dôkazné bremeno preukázania splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách pred postúpením pohľadávky zaťažuje veriteľa, a to bez ohľadu na to, či spotrebiteľ tieto skutkové tvrdenia veriteľa popiera (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 27.10.2021, sp.zn. 4Cdo/162/2020). Žalobca preukazoval svoju aktívnu legitimitáciu v spore predložením Zmluvy o postúpení pohľadávok z 05.12.2022, uzatvorenej medzi Československou obchodnou bankou, a. s. (právny nástupca OTP Banky Slovensko, a. s.) a EOS KSI Slovensko, s. r. o. (žalobca).

1.5 V nadväznosti na uvedené okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách môže byť iba taká pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky), a to za predpokladu predchádzajúcej výzvy banky po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Tieto predpoklady sú zákonnými predpokladmi pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Z uvedeného teda podľa okresného súdu vyplýva, že banka je oprávnená postúpiť peňažný záväzok klienta/dlžníka na iný subjekt až vtedy, ak je dlžník aktuálne napriek

písomnej výzve banky v omeškaní o viac ako 90 kalendárnych dní. V uvedenej súvislosti poukázal okresný súd na právny názor vyslovený Najvyšším súdom SR v rozhodnutí sp. zn. 1Cdo/147/2017 z 24.04.2018, na ktoré nadväzuje rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/26/2017, z ktorých vyplýva, že nerešpektovanie zákonnej úpravy uvedenej v § 92 ods. 8 Zákona o bankách má za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom a spôsobuje nedostatok prechodu žalobou uplatneného práva na postupníka, a teda i nedostatok jeho aktívnej vecnej legitímácie v spore. V zmysle vyššie uvedeného je podľa okresného súdu zrejmé, že prvým predpokladom platného postúpenia pohľadávky je splatnosť pohľadávky, či už v dôsledku jej konečnej splatnosti alebo účinného zosplatnenia pohľadávky. Banka nemôže postúpiť nebanke živý úver, ale len pohľadávky z ukončeného úveru a zo živého úveru môže postúpiť len splátky, ktoré sú už splatnými. Hoci žalobca v konaní preukazoval účinnosť zosplatnenia úveru listinným dôkazom označeným ako Vyhlásenie úveru za predčasne splatný zo dňa 05.08.2021, a to pre nesplnenie splátky splatnej dňa 08.04.2021, z predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že konečná splatnosť úveru mala nastať už dňa 08.07.2022, pričom k postúpeniu pohľadávky došlo na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok až dňa 05.12.2022, t. j. po konečnej splatnosti predmetného úveru, preto okresný súd dospel k záveru, že prvý predpoklad platného postúpenia pohľadávky je splnený, a to v dôsledku konečnej splatnosti úveru. Následne okresný súd skúmal, či aj druhá podmienka postúpenia úveru z banky na nebankový subjekt v zmysle ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách bola v danom prípade splnená (zaslanie predchádzajúcej výzvy klientovi banky potom ako je klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní). V uvedenej súvislosti okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že na výzvu súdu žalobca označil za výzvu podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách „Vyhlásenie úveru za predčasne splatný“ zo dňa 05.08.2021 (č. l. 39 a 112 spisu). Vo vzťahu k uvedenému žalobcom predloženému dôkazu okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že hoci Zákon o bankách nevyžaduje, aby banka presne vo výzve podľa ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách citovala ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách, ani nezakotvuje povinnosť banky upozorniť klienta (dlžníka) na možnosť postúpenia pohľadávky banky na iný subjekt, účelom tejto výzvy je práve ochrana klienta pred postúpením bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, preto je nevyhnutné, aby bol dlžník pred samotným postúpením pohľadávky banky opätovne na zaplatenie dlžnej čiastky bankou vyzvaný. Ide o minimálnu požiadavku na splnenie účelu uvedeného v ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách, pričom táto výzva by mala nasledovať až po zosplatnení, resp. po konečnej splatnosti úveru. V uvedenej súvislosti poukázal okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 14CoCsp/12/2023-150 zo dňa 31.07.2023, v ktorom krajský súd odkazujúc na právnu úpravu ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách, ale aj na teleologický výklad tohto zákonného ustanovenia, sledujúc účel a zmysel tejto právnej úpravy mal za to, že pred samotným postúpením pohľadávky banky na iný subjekt zákonná úprava vyžaduje osobitnú a samostatnú písomnú výzvu banky, v ktorej banka v relevantnej časovej súvislosti pred samotným uskutočnením postúpenia pohľadávky klienta na iný subjekt vyzve tohto klienta na eventuálne zaplatenie a splnenie si zameškaného záväzku voči banke s upozornením, že pokiaľ aj napriek tejto písomnej výzve banky zostane klient naďalej nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením či i len časti peňažného záväzku voči banke, môže banka využiť svoje oprávnenie a bez súhlasu klienta postúpiť svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku inému subjektu, pričom práve takouto formou je ochrana klientov banky účinne nielen fiktívne zabezpečená.

1.6 V nadväznosti na uvedené okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku konštatoval, že nakoľko žalobca v konaní nepreukázal splnenie podmienky doručenia samostatnej, výlučnej výzvy banky podľa § 92 ods. 8 prvej vety Zákona o bankách pred postúpením pohľadávky žalovanej, je podľa okresného súdu samotné postúpenie pohľadávky pre nesplnenie zákonných podmienok potrebné považovať za absolútne neplatný právny úkon podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka, na neplatnosť ktorého je súd povinný ex offio prihliadať, a to aj bez námietky žalovanej, preto z dôvodu absencie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v spore, spôsobenej neplatnosťou postúpenia pohľadávky, žalobu zamietol.

2. Proti predmetnému rozsudku súdu prvej inštancie sa žaloba v celom rozsahu v zákonnej lehote odvolal a v odvolaní uviedol, že proti rozsudku súdu prvej inštancie podáva odvolanie, pretože rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP), ďalej preto, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP) a tiež preto, že súd prvej inštancie mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b) CSP). Uvedené odvolacie dôvody rozvinul žalobca

v odvolaní do argumentácie, v rámci ktorej namietal záver súdu prvej inštancie o tom, že pri postúpení pohľadávky banky neboli splnené zákonné podmienky podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách, konkrétne, že banka nevyzvala žalovanú osobitnou samostatnou výzvou v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách. V uvedenej súvislosti žalobca v odvolaní uviedol, že v konaní vedenom na súde prvej inštancie bolo podľa jeho názoru celkom nesporne preukázané, že pôvodný veriteľ dodržal pred postúpením pohľadávky všetky podmienky, ktoré mu ukladá ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Žalovaná bola v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň bolo preukázané, že žalovaná bola pôvodným veriteľom vyzvaná na úhradu omeškaných splátok úveru, a to výzvou zo dňa 14.07.2021 („s vrátenou obálkou preukazujúcou doručovanie uvedenej písomnosti do dispozičnej sféry žalovanej“), ktorou postupca upozornil žalovanú na omeškanie a vyzval ju na zaplatenie dlžnej sumy a tiež výzvou zo dňa 15.08.2021 označenou ako Vyhlásenie úveru za predčasne splatný („s vrátenou obálkou preukazujúcou doručovanie uvedenej písomnosti do dispozičnej sféry žalovanej“), ktorou právny predchodca postupcu vyzval žalovanú na zaplatenie dlžnej sumy úveru spolu s upozornením na možnosť postúpenia pohľadávky na tretiu osobu. Za kvalifikovanú výzvu v zmysle ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách možno pritom podľa žalobcu považovať nielen výzvu zo dňa 14.07.2021, ale aj výzvu zo dňa 05.08.2021 (obe s potvrdením o ich doručovaní žalovanej). Na základe uvedeného je podľa žalobcu nesporné, že v konaní bolo preukázané, že žalovaná bola napriek písomnej výzve banky v čase postúpenia pohľadávky banky v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, a teda bolo preukázané, že zo strany veriteľa nedošlo k porušeniu ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách, z ktorého za použitia žiadneho výkladu nevyplýva, že na platné postúpenie pohľadávky banky je potrebná osobitná výzva, pričom uvedené ustanovenie neurčuje ani žiadne jej osobitné náležitosti. Žalobca v odvolaní zdôraznil, že v danom prípade boli kumulatívne splnené podmienky vyplývajúce z ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách, preto došlo k riadnemu a účinnému postúpeniu pohľadávky banky na žalobcu, ktorý je v konaní aktívne vecne legitimovaný, pretože za kvalifikovanú výzvu možno považovať výzvu zo dňa 14.07.2021 a aj výzvu zo dňa 05.08.2021. V uvedenej súvislosti žalobca v odvolaní uviedol, že v konaní pred súdom prvej inštancie tvrdil a naďalej tvrdí, že žalovaná bola v čase postúpenia pohľadávky v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Odvolaním napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie nezohľadňuje podľa žalobcu judikatúru najvyšších súdnych autorít (uznesenie NS SR sp. zn. 9Cdo/165/2022 z 27.09.2023) pokiaľ ide o obsahové náležitosti výzvy podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách a tiež pokiaľ ide o to, či výzvou podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách možno rozumieť podanie, ktorým veriteľ vyhlasuje predčasnú splatnosť pohľadávky, resp. či výzvou podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách možno rozumieť výzvu na zaplatenie dlžnej sumy, pričom výzva z 05.08.2021 (Vyhlásenie úveru za predčasne splatný) obsahuje dokonca aj výslovné upozornenie, že banka je v prípade neuhradenia dlžnej sumy žalovanou oprávnená postúpiť pohľadávku na tretiu osobu. V súvislosti s rozhodovacou praxou poukázal žalobca v odvolaní tiež na uznesenie NS SR sp. zn. 10Bdo/92/2018 z 20.11.2019, na rozsudok NS SR sp. zn. 7Cdo/26/2017 z 28.03.2018, ďalej na rozhodnutia krajských súdov, konkrétne Krajského súdu v Nitre sp. zn. 11CoCsp/11/2024 z 11.07.2024, Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5CoCsp/25/2023 z 26.03.2024, Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11CoCsp/31/2023 z 26.02.2024, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 26CoCsp/1/2023 z 11.01.2024, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 11CoCsp/13/2022 z 17.08.2022, Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6CoCsp/16/2022 z 28.06.2022, Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5CoCsp/67/2021 zo 14.04.2022, Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3CoCsp/5/2022 z 03.01.2023, Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17CoCsp/2/2022 z 28.07.2022 a sp. zn. 17CoCsp/33/2022 z 27.10.2022 a uviedol, že v zmysle vyššie uvedeného má za to, že podmienky vyplývajúce z ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách boli v danom prípade nepochybne splnené, pričom pohľadávka banky bola na žalobcu platne postúpená. V súvislosti so súdom prvej inštancie konštatovanou neprimeranosťou časového odstuhu medzi vyhotovením výziev, ktoré žalobca považuje za výzvy v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách a postúpením pohľadávky na žalobcu, žalobca v odvolaní uviedol, že v Zákone o bankách nie je uvedená žiadna lehota, v ktorej musí byť po vyhotovení a odoslaní výzvy v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách pohľadávka postúpená, a preto mu nie je zrejmé, ako si súd prvej inštancie túto domnelú povinnosť vytvoril. V uvedenej súvislosti poukázal žalobca v odvolaní na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17CoCsp/33/2022 z 27.10.2022, z odôvodnenia ktorého vyplýva, že väčší časový odstup medzi výzvou v zmysle ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách a samotným postúpením pohľadávky banky nie je dôvodom, pre ktorý by malo byť konštatované nesplnenie podmienok v zmysle ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách, práve naopak, poskytnutie dlhšej lehoty klientovi banky – spotrebiteľovi je v jeho prospech, nakoľko mu umožňuje zaplatiť pohľadávku veriteľovi počas dlhšieho obdobia, kedy splnením dlhu spotrebiteľ môže (po dlhšiu

dobu) zabrániť postúpeniu pohľadávky na tretí subjekt. Splnenie podmienok v zmysle ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách žalobca v konaní preukázal platobnou históriou úveru, predloženými výzvami zo strany postupcu, ako aj dôkazmi o doručovaní výziev priamo žalovanej, preto považuje za nevyhnutné odvolaním napadnutý rozsudok podrobiť zo strany odvolacieho súdu okamžitej revízii, nakoľko právne závery v ňom uvedené nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní ani v platnej právnej úprave, ktorá sa na predmetnú vec vzťahuje. V závere odvolania žalobca navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle ust. § 388 CSP zmenil tak, že žalobe vyhovie, alebo aby ho v zmysle ust. § 389 ods. 1 CSP zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň si vyčíslil trovy odvolacieho konania vo výške 85,30 Eur, ktoré pozostávajú zo súdneho poplatku za podané odvolanie vo výške 25,- Eur a z trov právneho zastúpenia odvolacieho konania vo výške 60,30 Eur s DPH s tým, že trovy právneho zastúpenia odvolacieho konania pozostávajú z odmeny za 1 úkon právnej služby vo výške 43,82 Eur s DPH a režijného paušálu (za rok 2024, kedy bolo podané odvolanie) k úkonu právnej služby vo výške 16,48 Eur.

3. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrila.

4. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 ods. 1 CSP), prejednal odvolanie žalobcu v rozsahu a z dôvodov daných ust. § 379 a ust. § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP (a contrario) a odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a podľa ust. § 391 ods. 1 písm. b) a c) CSP vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Podľa § 497 Obchodného zákonníka v znení účinnom ku dňu 08.07.2015, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

6. Podľa § 52 Občianskeho zákonníka v znení účinnom k 08.07.2015, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

7. Podľa § 524 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

8. Podľa § 92 ods.8 Zákona o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre prevod práv banky alebo pobočky zahraničnej banky, ktorá je veriteľom, v súvislosti s nesplácanou zmluvou o úvere alebo pre prevod nesplácanej zmluvy o úvere podľa osobitného predpisu, 86aba) pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu 87ac) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. 87ad) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

9. Po prejednaní odvolania žalobcu odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je podané dôvodne. Súd prvej inštancie dospel k nesprávnemu záveru o nedostatku vecnej aktívnej legitimácie na strane žalobcu, keď mal za to, že druhá ustanovením § 92 ods. 8 Zákona o bankách vyžadovaná podmienka na platné postúpenie pohľadávky banky na iný subjekt nebola v danom prípade splnená, a to osobitná výzva banky, v ktorej by banka poučila klienta – žalovanú o možnosti postúpenia jej pohľadávky na tretí subjekt. V uvedenej súvislosti odvolací súd uvádza, že žalobca poukázal v odvolaní

správne na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9Cdo/165/2022 zo dňa 27. 09. 2023, v odôvodnení ktorého najvyšší súd okrem iného uvádza: „ ak je pre platnosť postúpenia pohľadávky banky voči klientovi potrebné splniť určité podmienky, ako napr. tie uvedené v § 92 ods. 8 Zákona o bankách, je postupca v súdnom konaní, v ktorom takto postúpenú pohľadávku uplatňuje, povinný v zmysle § 132 ods. 1 CSP a § 150 ods. 1 CSP tvrdiť a dokázať predpoklady svojej aktívnej legitímácie, teda okrem iného aj splnenie podmienok platného postúpenia. Postupca, ktorému bola pohľadávka postúpená bankou je tak v zmysle uvedeného povinný tvrdiť a dokázať, že pred postúpením pohľadávky banka klienta (dlžníka) písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so splnením svojho záväzku aspoň 90 dní. Nepreukázanie týchto skutočností vedie k záveru o neplatnosti úkonu postúpenia pohľadávky, čo má za následok nepreukázanie aktívnej legitímácie postupníka. Zákon ale pre výzvu v zmysle citovaného ustanovenia nestanovuje žiadne osobitné obsahové náležitosti. Z citovaného znenia sporného ustanovenia výslovne vyplýva len to, že banka môže postúpiť svoju pohľadávku, ak je napriek písomnej výzve banky jej klient/dlžník nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo i len časti svojho záväzku voči banke. Z predmetného ustanovenia však pri použití žiadnej z výkladových metód nevyplýva povinnosť banky osobitne oznámiť klientovi možnosť postúpenia či i len časti pohľadávky banky na tretiu (nebankovú) osobu. Banka nie je povinná osobitne upozorňovať resp. informovať klienta/dlžníka na skutočnosť, že po márnom uplynutí lehoty na zaplatenie dlhu bude oprávnená postúpiť pohľadávku na inú osobu“.

10. V danom prípade bola predovšetkým predmetom postúpenia pohľadávka, ktorá bola v čase postúpenia už splatná (bola po uplynutí v Zmluve č. 0548 4021 15SU zo dňa 08. 07. 2015 dohodnutej konečnej splatnosti úveru), čo znamená, že prvá podmienka vyplývajúca z ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách na platné postúpenie pohľadávky banky na iný subjekt bola bez akýchkoľvek pochybností splnená, čo správne konštatoval aj súd prvej inštancie, keď v odseku 20.2 odôvodnenia rozsudku uviedol, že „prvý predpoklad platného postúpenia pohľadávky banky je splnený“. Pokiaľ ide o druhú podmienku, ktorou je podľa okresného súdu samostatná a výlučná výzva banky (t. j. výzva nad rámec výzvy podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a oznámenia o zosplatnení úveru), vo vzťahu ku ktorej mal okresný súd za to, že takáto výzva v danom prípade absentuje, resp. že existencia takejto výzvy nebola v danom prípade zo strany žalobcu v konaní preukázaná, z ktorého dôvodu je predmetná Zmluva o postúpení pohľadávok, uzatvorená medzi žalobcom ako postupníkom a ČSOB, a. s. ako postupcom neplatná, odvolací súd uvádza, že v tejto časti nemožno považovať záver súdu prvej inštancie za správny, pretože vo „Vyhlásení úveru za predčasne splatný“ zo dňa 05. 08. 2021, ktoré predchádzalo postúpeniu pohľadávky bola žalovaná veriteľom upozornená, že v prípade neuhradenia dlžnej sumy úveru vyčíslenej k 04. 08. 2021 v lehote tam určenej „využije banka všetky práva, ktoré jej vyplývajú zo Zmluvy, resp. z právnych predpisov na uspokojenie svojej pohľadávky, a to predajom založenej nehnuteľnosti na dražbe, prípadne súdnym vymáhaním alebo iným spôsobom uspokojenia pohľadávky banky vrátane jej postúpenia na inú osobu“. Vychádzajúc z vyššie citovaného rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9Cdo/165/2022 zo dňa 27. 09. 2023 banka takúto povinnosť ani nemala, napriek tomu bola táto povinnosť zo strany banky splnená. Z uvedeného je zrejmé, že súd prvej inštancie založil svoje žalobu zamietajúce rozhodnutie, vychádzajúce zo záveru o nedostatku vecnej aktívnej legitímácie na strane žalobcu na nesprávnych skutkových zisteniach a následne na nesprávnom právnom posúdení veci, čo znamená, že žalobca podal odvolanie uplatňujúc si odvolacie dôvody v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP a ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP, dôvodne.

11. Na základe uvedených skutočností odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, tak ako je vyššie uvedené, podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b) a c) CSP zrušil a podľa ust. § 391 ods. 1 CSP vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie konštatujúc, že z hľadiska časového odstupu medzi výzvou v zmysle ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách (za ktorú možno v zmysle rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9Cdo/165/2022 zo dňa 27. 09. 2023 považovať aj výzvu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru) a postúpením pohľadávky ako skutočnosti vedúcej okrem iného súd prvej inštancie k zamietnutiu žaloby pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu, sa možno stotožniť s právnym názorom Krajského súdu v Trenčíne, vyjadreným v jeho rozhodnutí sp. zn. 17CoCsp/33/2022 zo dňa 27.10.2022, v odôvodnení ktorého Krajský súd v Trenčíne v čo do predmetu sporu podobnej veci uviedol, že „väčší časový odstup medzi výzvou v zmysle ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách a samotným postúpením pohľadávky banky nie je dôvodom, pre ktorý by malo byť konštatované nesplnenie podmienok v zmysle ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách, práve naopak, poskytnutie dlhšej lehoty klientovi banky – spotrebiteľovi je v jeho prospech, nakoľko mu umožňuje zaplatiť pohľadávku veriteľovi počas

dlhšieho obdobia, kedy splnením dlhu spotrebiteľ môže (po dlhšiu dobu) zabrániť postúpeniu pohľadávky na tretí subjekt“. Úlohou súdu prvej inštancie po vrátení veci na ďalšie konanie bude vec z vecného hľadiska v súlade s príslušnými procesnoprávnymi ustanoveniami upravujúcimi civilné súdne konanie prejednať a rozhodnúť o žalobou uplatnenom nároku aktívne vecne legitimovaného žalobcu; v novom rozhodnutí vo veci samej rozhodne súd prvej inštancie podľa ust. § 396 ods. 3 CSP v rámci rozhodovania o trovách konania aj o trovách tohto odvolacieho konania.

12. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súde je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP).

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.